

ESER BIRAKMAK...

ilk yar

İLK YAR'a ülkemizin her bir yerinden çeşitli sınıflardan yüzlerce mektuplar gelir.. Bu mektuplar da yazı güzelliği olmasa bile duyguların müthiş ifadesi yer alır... İyi ki tanımışız bu çocukları deriz, Mektuplar Anadolu'nun her bir yanında güzel cevherlerin varlığını ispat eden örnekler olur...

Ama son zamanlarda en çok öğretmenlerimiz fark ediyordur: Öğrencilerimizin yazı ile kendilerini ifade etmelerinde sıkıntılar var... Okuma konusunda kütüphaneler zenginleştirilerek bir atak yapıldı... Özümseme ve değerlendirme konularında çaba göstermek gerekiyor...

Sizlere bu akşam yeni mektuplardan seçebildiklerimizi sunmak istedik, ama hoşumuza gitmedi... Eski mektupların hemen her birinden pırıltılı cümleleri ayırmak kalıyordu derken tam 9 sene önce bu ay yazılmış bir mektuptaki yazının akıcılığı, kendini ifade ediş çok hoşumuza gitti ve sadece ekteki 1 sayfalık mektubu saygılarımızla sunuyoruz...

Saygıdeğer Hocam,

ilkıyar

Hayatın karşımıza ne zaman neler çıkaracağını bilmediğimiz bir eksen de yaşıyoruz. Bugün ne emekler verip inşa ettiğimiz kumdan kalelerin yarın bir okyanus dalgası tarafından yıkılmayaacağını nereden bilebiliriz? Ya da bugün temelinde bir kürek harç daha eklediğimiz tuğlaların üzerine yarın devasa gökdelenler inşa etmeyeceğimizi ne mâlum... Hayat bu kadar basit ama bir okudorda zor. Biz insanlar sadece kendimize ve çevremize (daha insanlı düşünenler için topluma) faydalı olabilmek için gelecek için bir takım tasarımlar, planlar yaparız. Bazı planlarımız dimdik ayakta kalırken, bazıları ise rüzgarda savrulmuş bir yaprak misali uçuş gider avuçlarımızdan... Benim için bir insan olarak en iyi şekilde anılmanın yolu arkandan eser bırakmaktır. Bir mimar için köprü olur, bir bahçıvan için kocaman bir çınar olur, bir çiftçi için bol ünlü bir tarla olur, bir öğretmen için ise geleceğe ısıt ısıt emin adımlarla yürüyen topluma faydalı öğrenciler yetiştirmek olur.

ilkıyar

gelecekteki işi emin daimiyetle göstermek olur. Mektubunuzda vefasız Hüseyin öğretmen diye belirtmişsiniz ya hiçte öyle değil. Eğer vefasız bir Hüseyin öğretmen olsaydı mektubun diğer ucundaki kişi; bu kalem bu kadar çilginca ilerlemezdi beyaz sayfada belkide. Satırlar bu kadar uzamazdı, kelimeler toparlanıp cümleye atmazdı. Mektubumuzun birazcık gecikmişse bu vefasızlıktan değil önemli işlerinizin okusun dandır. Kim bilir hangi öğrencinizle ilgileniyordunuz. Veya ilkyar projesi ile ilgili hangi projeleriniz vardı. Yada okulla alakalı bir sürü dosya. Ata hocanın rahatsızlanması beni çok üzdü. En kısa zamanda iyileşip tekrar öğrencilerin arasına dönmesi Ata hoca için en büyük temennim. Mektubum da da belirtmişim gibi kim bilir Ata Hocasında ne planları vardı, en ufak bir rahatsızlık bile insanın gelecek için tasarılarını bozabiliyor. Devasa ve meçhul bir eureka kışı parkuruna çıkmış karıncalar gibiyiz. Küçükük ve çabalyon... Okumak ve yazmak insan düşüncesini besleyen iki önemli etkinlik... Çün zaman oluyor Okuma eylemini gerçekleştiremiyorum. Eude olan romanların okumak okudukça eniş bir denizci okudukça seni

ilkıyar

ve... Okumak ve yazmak insan düşünmesini sağlar.
uzun zaman oluyor okuma eylemini gerçekleştiremiyorum. Fide olan romanların
birçoğunu bitirdim fakat okumak okadar eğin bir denizci okudukça senir
kendine ağı bırakıyor. Geçenlerde Tunceli'ye gittiğimde kitaplara göz attım
çoğu siyasi içerikli. Bu durum beni çok üzdü. Çünkü Tunceli'de insanların
kitap okuyabileceği ve okuyacak kitap bulabileceği yerler yok. İnşallah
üniversiteye başladığımda üniversitemizin geniş kaplı bir kütüphanesi
vardın insan okumadıkça düşünmeyide unuttuyor. Hocam sizin ilkıyar
vakfınıza nasıl üye olabilirim. Melakabunun son satırlarına yaklaştım.
Sizin ve tüm öğretmen arkadaşlarınızın ellerinden öpüyor saygı ve sevgi-
krimi yolluyorum. Kendinize çok iyi bakın. Daha çok öğrenin size ihtiyacı
var. Tunceli'den size kocaman sevgiler yolluyorum...

Berivan

ilkıyar